

ΤΟ ΘΡΥΛΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ,
ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ
BEST SELLER, ΤΩΡΑ ΣΕ ΝΕΑ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

JAMES Elroy

ΛΟΣ
ΑΝΤΖΕΛΕΣ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Έγραψαν για τον Τζέιμς Ελρόι

«Ο μετρ των σκοτεινών πορτρέτων, Τζέιμς Ελρόι, άφησε τον χρωστήρα και έπιασε την αιχμηρή πένα... Κατάφερε να απογυμνώσει τη γλώσσα και να τη μετατρέψει σ' ένα σκληρό, κοφτερό εργαλείο.»

Associated Press

«Ο Ελρόι δεν αναλώνεται σε φτηνές ευαισθησίες και συναισθηματισμούς.»

Los Angeles Times

«Σκληρός, αλλά ταυτόχρονα πιστευτός.»

New York Times

«Ο Τζέιμς Ελρόι, ο ποιητής του αίματος που γράφει έτσι καθώς δουλεύουν τα αλυσοπρίονα, επαναπροσδιόρισε με δυναμικό τρόπο τους ζοφερούς λειμώνες της σύγχρονης αστυνομικής λογοτεχνίας.»

Atlanta Journal & Constitution

«Νουάρ με δόσεις εκδίκησης, δοσμένης μέσα από μια ταχύτατη γραφή.»

New York Daily News

«Σύντομα, ο Ελρόι θα είναι τόσο γνωστός όσο ο Χάμετ και ο Τσάντλερ. Το *Λος Άντζελες Εμπιστευτικό* είναι το βιβλίο που θα τον ανεβάσει στην κορυφή.»

San Diego Union-Tribune

«Κανένας από τους σύγχρονους συγγραφείς λογοτεχνίας νου-
άρ δε φτάνει το εύρος και το βάθος του Τζέιμς Ελρόι.»

Detroit News

«Ο Ελρόι με το τεράστιο ταλέντο του έχει προσελκύσει ένα ευ-
ρύ και φανατικό κοινό.»

San Francisco Chronicle

«Ένας από τους μεγαλύτερους Αμερικανούς συγγραφείς της
εποχής μας.»

Los Angeles Times Book Review

Πρόλογος

21 Φεβρουαρίου 1950

Ένα εγκαταλελειμμένο μοτέλ στους πρόποδες των λόφων του Σαν Μπερντού· ο Μπαζ Μικς μπήκε με ενενήντα τέσσερις χιλιάδες δολάρια, πάνω από οκτώ κιλά ηρωίνη πρώτης ποιότητας, μια 10άρα καραμπίνα, ένα 38άρι σπέσιαλ, ένα αυτόματο 45άρι και ένα στιλέτο με ελατήριο που αγόρασε από έναν πατσούκο¹ στα σύνορα. Λίγο πριν είχε εντοπίσει το αυτοκίνητο που ήταν παρκαρισμένο στην απέναντι πλευρά των συνόρων: οι μπράβοι του Μίκι Κόεν σ' ένα αυτοκίνητο της Αστυνομίας του Λος Άντζελες χωρίς διακριτικά, και παραδίπλα οι μπάτσοι της Τιχουάνα να περιμένουν να βάλουν χέρι στη λεία του και να πετάξουν το πτώμα του στον ποταμό Σαν Ισίντρο.

Τον κυνηγούσαν μία βδομάδα τώρα. Είχε ξοδέψει πενήντα έξι χιλιάρικά σε αυτοκίνητα και κρυψώνες για να μείνει ζωντανός. Πλήρωνε τους ιδιοκτήτες τέσσερα και πέντε χιλιάρικά τη βραδιά για το ρίσκο που διέτρεχαν –ήξεραν ότι τον κυνηγούσαν ο Μίκι Κ., γιατί του βούτηξε τα ναρκωτικά και τη γυναίκα του, και η Αστυνομία του Λος Άντζελες, επειδή σκότωσε έναν δικό της. Το συμβόλαιο του Κόεν θα απαγόρευε οποιαδήποτε απροκάλυπτη αγορά ναρκωτικών –κανείς δε θα τολμούσε να διακινήσει το «πράμα» καθώς υπήρχε φόβος για αντίποινα. Το

¹ Σ.τ.Ε.: Μεξικανικής καταγωγής κάτοικοι της Καλιφόρνιας, που τη δεκαετία του '40 ντύνονταν με συγκεκριμένο τρόπο, με μακριά σακάκια και φαρδιά παντελόνια με στενά ρεβέρ, άκουγαν τζαζ και μάμπο, μιλούσαν την αργκοτική διάλεκτο κάλο και ζούσαν εκκεντρικά.

καλύτερο που μπορούσε να κάνει ήταν να το δώσει στους γιους του Ντοκ Ένγκεκλινγκ –ο Ντοκ θα το πάγωνε, θα το πακετάριζε, θα το πουλούσε αργότερα και θα του έδινε το ποσοστό του. Ο Ντοκ δούλευε παλιά με τον Μίκι και, επειδή ήταν ξύπνιος, ήξερε ότι πρέπει να τον φοβάται τον μαλάκα τα αδέρφια, για δεκαπέντε χιλιάρικά, τον έστειλαν στο Μοτέλ Ελ Σεράνο και ετοιμάζαν τη διαφυγή του. Το σούρουπο, δύο άντρες –διακινητές παράνομων Μεξικανών μεταναστών– θα τον οδηγούσαν σ’ ένα φασολοχώραφο κι από εκεί στην Πόλη της Γουατεμάλας με ένα από τα αεροπλάνα που έκαναν λαθρεμπόριο «άσπρης». Θα κρατούσε σχεδόν εννιά κιλά ηρωίνη για τα έξοδά του –αν μπορούσε να εμπιστευτεί τα αγόρια του Ντοκ και αν εκείνα, με τη σειρά τους, μπορούσαν να εμπιστευτούν αυτούς που θα τον φυγάδευαν.

Ο Μικς έχωσε το αμάξι του σ’ ένα δασάκι με πεύκα, έβγαλε τη βαλίτσα του και έλεγξε το σκηνικό.

Το μοτέλ είχε σχήμα πετάλου –καμιά δεκαριά δωμάτια, με λόφους στο πίσω μέρος που καθιστούσαν αδύνατη κάθε πρόσβαση από εκείνη την πλευρά.

Ο αυλόγυρος ήταν χαλικόστρωτος και γεμάτος ξερόκλαδα, βρομόχαρτα και άδεια μπουκάλια κρασί –τα βήματα θα έτριζαν, τα λάστιχα των αυτοκινήτων θα έσπαζαν κλαδιά και μπουκάλια.

Υπήρχε μία και μοναδική πρόσβαση –ο δρόμος από τον οποίο ήρθε· οι ανιχνευτές θα έπρεπε να παρακάμψουν τα δέντρα για να φτάσουν σε θέση βολής.

Ή θα έπρεπε να περιμένουν σ’ ένα από τα δωμάτια.

Ο Μικς άρπαξε τη 10άρα караμπίνα και άρχισε να ανοίγει με κλοτσιές τις πόρτες. Μία, δύο, τρεις, τέσσερις –ιστοί από αράχνες, ποντίκια, μπάνια με βουλωμένες τουαλέτες, σάπια φαγητά, ισπανικά περιοδικά· οι διακινητές λαθρομεταναστών χρησιμοποιούσαν πιθανότατα το μέρος ως κατάλυμα Μεξικανών καθ’ οδόν προς τα σκλαβοχώραφα της Κομητείας Κερν.

Πέντε, έξι, επτά πόρτες και μπίνγκο –οικογένειες Μεξικανών κουλουριασμένες σε στρώματα, έντρομες στη θέα ενός ένοπλου λευκού.

«Ήρεμα, ήρεμα» είπε για να τους καθησυχάσει. Τα τελευταία δωμάτια ήταν άδεια· ο Μικς έβγαλε το σακίδιό του και το πέταξε κατάχαμα στην είσοδο τουωματίου 12: θέα στον μπροστινό αυλόγυρο, ένα ξεντερισμένο στρώμα με τις σούστες να προεξέχουν μπλεγμένες με βαμβάκι, καθόλου άσχημο για έναν τελευταίο υπνάκο σε αμερικανικό έδαφος.

Ένα ημερολόγιο με γυμνές στον τοίχο· ο Μικς το γύρισε στον Απρίλιο και κοίταξε πότε έπεφταν τα γενέθλιά του. Πέμπτη –το μοντέλο είχε άσχημα δόντια, αλλά κατά τ' άλλα ήταν μια χαρά και του θύμισε την Όντρι: πρώην στριπτιζέζ, πρώην αγαπητική του Μίκι· η αιτία που σκότωσε έναν μπάτσο και που χάλασε τη δουλειά Κόεν-Ντράγκνα με την ηρωίνη. Έφτασε στον Δεκέμβρη, σκέφτηκε τις πιθανότητες που είχε να μείνει ζωντανός ως τότε και τον έπιασε τρόμος: το στομάχι του σφίχτηκε, μια φλέβα στο μέτωπό του άρχισε να χτυπάει και τον έλουσε ιδρώτας.

Χειροτέρεψε –τον έπιασε τρέμουλο. Ο Μικς ακούμπησε τον οπλισμό του στο περβάζι ενός παράθυρου και γέμισε τις τσέπες του πυρομαχικά: σφαίρες για το 38άρι και εφεδρικοί γεμιστήρες για το αυτόματο. Έχωσε το στιλέτο στη ζώνη του, κάλυψε το πίσω παράθυρο με το στρώμα και έσπασε το μπροστινό παράθυρο για να μπει αέρας. Το δροσερό αεράκι τον συνέφερε· κοίταξε στον αυλόγυρο τα μεξικανάκια που έπαιζαν με μια μπάλα του μπέιζμπολ.

Έμεινε εκεί. Οι λαθρομετανάστες είχαν μαζευτεί έξω: έδειχναν τον ήλιο μαντεύοντας την ώρα, ανυπομονώντας να φτάσει το φορτηγό –χαμάληδες στα χωράφια για ένα πιάτο φαΐ κι ένα κρεβάτι. Είχε σουρουπώσει· σούσουρο σηκώθηκε από τους εργάτες· ο Μικς διέκρινε δύο λευκούς –έναν χοντρό κι έναν κοκαλιάρη– να μπαίνουν στον αυλόγυρο. Χαιρετούσαν

πρόσχαρά· οι Μεξικανοί ανταπέδιδαν. Δεν έμοιαζαν με μπάτσους ή με μπράβους του Κόεν. Ο Μικς βγήκε έξω κρατώντας τη 10άρα καραμπίνα πίσω από την πλάτη του.

Οι άντρες τού ένευσαν: χαμογελούσαν πλατιά με άκακο ύφος. Ο Μικς έλεγξε τον δρόμο –μια πράσινη σεντάν παρκαρισμένη κάθετα κάλυπτε κάτι γαλανό, υπερβολικά λαμπερό για να είναι ο ουρανός που ξεπρόβαλλε ανάμεσα από τα πεύκα. Μπέικερσφιλντ, η συνάντηση με τους τύπους που χρειάζονταν χρόνο για να βρουν τα χρήματα. *Το κουπέ στην απόχρωση αυγού κοκκινολαίμη που είχε προσπαθήσει να τον πλευρίσει λίγο νωρίτερα.*

Ο Μικς χαμογέλασε: φιλικά, άκακα. Με το δάχτυλο στη σκανδάλη, «έκοψε» τον κοκαλιάρη: ήταν ο Μαλ Λάνσφορντ, ένας μπάτσος από το Τμήμα του Χόλιγουντ –συνήθιζε να κοιτάζει ξελιγωμένα τις σερβιτόρες στο ντράιβ ιν του Σκρίβενερ, φουσκώνοντας το στήθος του για να φαίνονται τα μετάλλια της σκοποβολής. Ο χοντρός, που ήταν πιο κοντά του, είπε: «Το αεροπλάνο είναι έτοιμο.»

Ο Μικς έφερε μπροστά την καραμπίνα και τράβηξε τη σκανδάλη. Ο χοντρός άρπαξε τα σκάγια, τινάχτηκε και έπεσε πάνω στον Λάνσφορντ ρίχνοντάς τον ταυτόχρονα πίσω. Οι λαθρομετανάστες σκόρπισαν πανικόβλητοι· ο Μικς έτρεξε στο δωμάτιο, άκουσε το πίσω παράθυρο να σπάει και τράβηξε απότομα το στρώμα. Εύκολος στόχος: δύο άντρες, κι άλλοι τρεις να πλησιάζουν.

Οι δύο την έφαγαν μετωπικά· τζάμια και αίματα κάλυψαν τους άλλους τρεις που πλησίαζαν τοίχο τοίχο. Ο Μικς έπεσε μπρούμυτα κάτω και πυροβόλησε τρία κολλητά ζευγάρια πόδια· με το ελεύθερο χέρι του τράβηξε το περιστροφικό από τη ζώνη ενός νεκρού.

Ουρλιαχτά από τον αυλόγυρο· ποδοβολητά στα χαλίκια. Ο Μικς πέταξε την καραμπίνα και πλησίασε τρεκλίζοντας τον

τοίχο. Έσκυψε πάνω τους, ερεθισμένος από τη μυρωδιά του αίματος –τους πυροβόλησε στο κεφάλι εξ επαφής.

Γδούποι στο δωμάτιο· δύο καραμπίνες σε μικρή απόσταση. Ο Μικς φώναξε: «Τον πιάσαμε»· άκουσε επιδοκimasίες ως απάντηση και είδε χέρια και πόδια να μπαίνουν από το παράθυρο. Σήκωσε το πιο κοντινό αυτόματο όπλο και το άδειασε: παγιδευμένοι στόχοι, κομμάτια σοβάδες παντού και καμένα ξερά ξύλα που αναφλέγονταν.

Πέρασε πάνω από τα πτώματα, μπαίνοντας στο δωμάτιο. Η μπροστινή πόρτα ήταν ανοιχτή· τα πιστόλια του ακόμα στο περβάζι. Ακούστηκε ένας παράξενος γδούπος· ο Μικς είδε έναν άντρα πεσμένο μπρούμυτα να τον σημαδεύει πίσω από τη βάση του στρώματος.

Έπεσε στο πάτωμα, κλότσησε, αστόχησε. Ο άντρας πυροβόλησε –η σφαίρα πέρασε ξυστά. Ο Μικς άρπαξε το στιλέτο του, όρμησε και τον μαχαίρωσε στον λαιμό και το πρόσωπο· ο άντρας ούρλιαζε και πυροβολούσε στον βρόντο, με τις σφαίρες να εξοστρακίζονται. Ο Μικς τού έκοψε το λαρύγγι, σύρθηκε και έκλεισε την πόρτα με την άκρη του ποδιού του· άρπαξε τα πιστόλια και συνέχισε να αναπνέει.

Το πιστολίδι άναψε: οι σφαίρες τρυπούσαν πτώματα και πεύκα· η εξώπορτα ήταν η μόνη διέξοδος. *Πόσοι ακόμα να ήταν απ' έξω με το δάχτυλο στη σκανδάλη;*

Πυροβολισμοί.

Από τον αυλόγυρο, χοντρές σφαίρες τίναζαν σοβάδες από τους τοίχους. Ο Μικς έφαγε μία στο πόδι· μια άλλη του έγδαρε την πλάτη. Έπεσε στο πάτωμα, οι σφαίρες συνέχισαν να πέφτουν βροχή, η εξώπορτα διαλύθηκε –δεχόταν χαλάζι από διασταυρούμενα πυρά.

Οι πυροβολισμοί σταμάτησαν.

Ο Μικς έχωσε τα όπλα κάτω από το στήθος του και τεντώθηκε παριστάνοντας τον νεκρό. Πέρασαν μερικά μακρόσυρτα

δευτερόλεπτα· μπήκαν μέσα τέσσερις άντρες με καραμπίνες. Ακούστηκαν ψίθυροι: «Ψόφησε» – «Ας είμαστε πολύ προσεκτικοί» – «Ο γαμιόλης απ’ την Οκλαχόμα είναι θεοπάλαβος». Μπήκαν από την πόρτα, ο Μαλ Λάνσφορντ δεν ήταν ανάμεσά τους· ακούστηκαν βήματα.

Κλοτσιές στα παΐδια του, λαχανιασμένες ανάσες, καγχασμοί. Ένα πόδι χώθηκε από κάτω του. Ακούστηκε μια φωνή: «Ο γαμιόλης!»

Ο Μικς τίναξε απότομα το πόδι του· ο άντρας παραπάτησε προς τα πίσω. Ο Μικς γύρισε και άρχισε να πυροβολεί από μικρή απόσταση –όλες οι βολές βρήκαν τον στόχο τους. Οι τέσσερις άντρες σωριάστηκαν στο πάτωμα. Ο Μικς είδε ανάποδα τον αυλόγυρο και τον Μαλ Λάνσφορντ να κόβει λάσπη. Ύστερα άκουσε πίσω του: «Γεια σου, παλικάρι μου.»

Ο Ντάντλεϊ Σμιθ φάνηκε μέσα από τις φλόγες φορώντας στολή πυροσβέστη. Ο Μικς είδε τη βαλίτσα του –ενενήντα τέσσερα χιλιάρικά συν τα ναρκωτικά– πλάι στο στρώμα. «Νταντ, ήρθες βλέπω προετοιμασμένος.»

«Σαν τους Προσκόπους, παλικάρι μου. Έχεις κάποια τελευταία επιθυμία;»

Αυτοκτονία: να τσεπώσεις την μπάζα από μια δουλειά που επέβλεπε ο Ντάντλεϊ Σ. Ο Μικς σήκωσε τα όπλα του· ο Σμιθ πυροβόλησε πρώτος. Καθώς πέθαινε, ο Μικς σκέφτηκε ότι το Μοτέλ Ελ Σεράνο ήταν ίδιο με το Άλαμο.

1

Ματωμένα Χριστούγεννα

Κεφάλαιο ένα

Ο Μπαντ Γουάιτ, σ' ένα αυτοκίνητο χωρίς διακριτικά, παρακολουθούσε το «1951» να αναβοσβήνει στο χριστουγεννιάτικο δέντρο του Δημαρχείου. Το πίσω κάθισμα ήταν γεμάτο ποτά για το πάρτι του Τμήματος· τα μάζευε όλη μέρα, ζητιανεύοντας από καταστηματάρχες, αδιαφορώντας για τις εντολές του Πάρκερ: οι παντρεμένοι είχαν άδεια την παραμονή και ανήμερα των Χριστουγέννων, βάρδια είχαν μόνο εργένηδες, ενώ η Μονάδα των Ντετέκτιβ του Κεντρικού είχε εντολή να μπαγλαρώνει αλήτες –ο αρχηγός ήθελε να τρομάξει τα ρεμάλια της περιοχής για να μην πλακώσουν στο γκάρντεν πάρτι του δήμαρχου Μπόουρον για τα άπορα παιδιά και τσακίσουν τα γλυκίσματα. Τα προηγούμενα Χριστούγεννα, ένας λοξός νέγρος έβγαλε έξω τη μαλαπέρδα του και αφού κατούρησε μέσα σε μια καράφα με λεμονάδα που προοριζόταν για τα βρομόπαιδα κάποιου ορφανοτροφείου διέταξε την κυρία Μπόουρον: «Πιες το, βρόμα.» Τα πρώτα του Χριστούγεννα ως αρχηγού της Αστυνομίας του Λος Άντζελες, ο Γουίλιαμ Χ. Πάρκερ τα πέρασε μεταφέροντας τη σύζυγο του δήμαρχου στον Σταθμό Πρώτων Βοηθειών για να της χορηγήσουν ηρεμιστικά, και τώρα, έναν χρόνο μετά, ο Μπαντ πλήρωνε το τίμημα.

Με το πίσω κάθισμα τίγκα στα ποτά, η πλάτη του κόντευε να σπάσει. Ο Εντ Έξλι, ο βοηθός του αξιωματικού υπηρεσίας, ήταν ένα συντηρητικό στραβόξυλο, ικανό να αρχίσει να κομπάζει μπροστά σε εκατό μπάτσους που τα πίνουν στην αί-

θουσα συγκεντρώσεων. Και ο Τζόνι Στομπανάτο είχε αργήσει είκοσι λεπτά.

Ο Μπαντ άνοιξε τον ασύρματό του. Η φωνή καθάρισε: μικροκλοπές σε καταστήματα, ληστεία κάβας στην Τσάιναταουν. Η πόρτα του συνοδηγού άνοιξε· μπήκε μέσα ο Τζόνι Στομπανάτο.

Ο Μπαντ άναψε το φωτάκι στο ταμπλό. «Χρόνια πολλά» είπε ο Στομπανάτο. «Πού είναι ο Στένσλαντ; Έχω πράμα και για τους δυο σας.»

Ο Μπαντ τον κοίταξε διερευνητικά. Ο σωματοφύλακας του Μίκι Κόεν ήταν έναν μήνα δίχως δουλειά· οι ομοσπονδιακοί είχαν κλείσει τον Μίκι φυλακή για φοροδιαφυγή –επτά χρόνια, με δυνατότητα αποφυλάκισης στα τρία, στις Φυλακές της Νήσου ΜακΝήλ. Ο Τζόνι Στομπ είχε αρχίσει πάλι τις σπιτικές δουλειές και να σιδερώνει ο ίδιος τα παντελόνια του. «Θες να πεις “ο αρχιφύλακας Στένσλαντ”. Μαζεύει αλήτες, και έτσι κι αλλιώς τα λεφτά απ’ τα λαδώματα είναι τα ίδια.»

«Κρίμα. Μ’ αρέσει το στιλάκι του Ντικ. Το ξέρεις, *Γουέιντελ*.»

Τζόνι ο μορφονιός· ιταλιάνικη γοητεία και μαλλί με κολλημένες μπούκλες. Ο Μπαντ είχε ακούσει πως ήταν στριμωγμένος και το εκμεταλλεύτηκε. «Λέγε τι θες.»

«Ο Ντικ είναι πιο ευγενικός από σένα, *αστυφύλακα Γουάιτ*.»

«Καυλώνεις μαζί μου ή απλώς θες κουβεντούλα;»

«Καυλώνω με τη Λάνα Τάρνερ, αλλά εσύ καυλώνεις με συζύγους που ξυλοκοπούν τις γυναίκες τους. Άκουσα επίσης ότι είσαι αγαπητικός πρώτης τάξης και καθόλου επιλεκτικός σε θέματα εμφάνισης.»

Ο Μπαντ κροτάλισε τις αρθρώσεις των δαχτύλων του. «Κι εσύ γαμάς ανθρώπους για να ζεις· και όσα κι αν δίνει ο Κόεν σε φιλανθρωπίες, δεν τον κάνουν καλύτερο από οποιονδήποτε ναρκέμπορο ή νταβατζή. Έτσι, τα παράπονα ότι κακομεταχειρίζομαι όσους δέρνουν τις γυναίκες τους δε με κάνουν όμοιό σου. *Caripisce*, μαλάκα;»

Ο Στομπανάτο χαμογέλασε –νευρικά· ο Μπαντ κοίταξε έξω από το παράθυρο. Ένας Αϊ Βασίλης του Στρατού Σωτηρίας τσέπωνε κέρματα από την κατσαρόλα του, με το βλέμμα καρφωμένο στην κάβα στην απέναντι μεριά του δρόμου. Ο Στομπ είπε: «Κοίτα, εσύ θέλεις πληροφορίες κι εγώ έχω ανάγκη από χρήματα. Ο Μίκι και ο Ντίβι Γκόλντμαν είναι στη στενή, και ο Μο Γιαχέλκα φροντίζει τα πράγματα όσο λείπουν. Ο Μο έχει πέσει με τα μούτρα στα αποφάγια και δεν έχει δουλειά για μένα. Ο Τζακ Γουέλνεν δε με έβαλε σε καμιά κομπίνα με στοιχήματα και ο Μίκι δεν έχει στείλει ούτε ένα κωλοφακελάκι.»

«Δεν ήρθε φακελάκι; Μα ο Μίκι φτιάχτηκε. Άκουσα ότι πήρε πίσω τα χρήματα που του είχαν βουτήξει απ’ τη δουλειά του με τον Τζακ Ντ.»

Ο Στομπανάτο κούνησε αρνητικά το κεφάλι του. «Λάθος άκουσες. Ο Μίκι τσάκωσε τον κλέφτη, αλλά το πράμα έχει κάνει φτερά και, επιπλέον, ο τύπος την κοπάνησε με εκατόν πενήντα χιλιάρικά του Μίκι. Λοιπόν, αστυφύλακα Γουάιτ, *χρειάζομαι* χρήματα. Έτσι και το ταμείο σας για τους χαφιέδες έχει ακόμα μαρουλάκι, μπορώ να σου εξασφαλίσω μερικές συλλήψεις πρώτης γραμμής.»

«Έλα στον ίσιο δρόμο, Τζόνι. Γίνε ένας λευκός σαν εμένα και τον Ντικ Στένσλαντ.»

Ο Στομπ κάγχασε –σφιγμένος. «Σου ’χω έναν διαρρήκτη για είκοσι δολάρια ή έναν κλέφτη καταστημάτων που δέρνει τη γυναίκα του για τριάντα. Βιάσου, καθώς ερχόμουν είδα τον τύπο να τρυπώνει στου Όρμπαχ.»

Ο Μπαντ έβγαλε ένα εικοσαδόλαρο κι ένα δεκαδόλαρο· ο Στομπανάτο τα άρπαξε. «Ράλφι Κίναρντ. Είναι ξανθός και χοντρός, γύρω στα σαράντα. Φοράει σουέτ σακάκι και γκρι παντελόνι. Άκουσα ότι δέρνει τη γυναίκα του και τη βγάζει στο κλαρί για να καλύπτει τις χασούρες του στο πόκερ.»

Ο Μπαντ σημείωσε τα στοιχεία. «Καλές γιορτές, Γουέιντελ» είπε ο Στομπανάτο.

Ο Μπαντ τον άρπαξε από τη γραβάτα και τον τράβηξε απότομα· ο Στομπ κοπάνησε το κεφάλι του στο ταμπλό.

«Ευτυχισμένος ο καινούριος χρόνος, λιγδωμένο αρχίδι.»

* * *

Το κατάστημα του Όρμπαχ ήταν γεμάτο κόσμο –πελάτες στριμώνχονταν γύρω από τους πάγκους και τα ράφια με τα ρούχα. Ο Μπαντ άνοιξε δρόμο με αγκωνιές τραβώντας για τον τρίτο όροφο, όπου υπήρχε το καλό πράμα για τους κλέφτες: τα κοσμήματα και τα ακριβά ποτά.

Είδε προθήκες γεμάτες ρολόγια και μεγάλες ουρές στα ταμεία. Ο Μπαντ αναζήτησε με το βλέμμα του ξανθούς αρσενικούς· κυκλώθηκε από γυναικόπαιδα. Ξαφνικά, είδε φευγαλέα έναν ξανθό με σουέτ σακάκι να μπαίνει στις τουαλέτες των αντρών.

Ο Μπαντ προχώρησε σπρώχνοντας προς τις τουαλέτες και μπήκε μέσα. Δύο γέροι στέκονταν στα ουρητήρια· γκρίζα φανελένια παντελόνια ακουμπούσαν στο δάπεδο των χωρισμάτων πίσω από τις πόρτες. Ο Μπαντ κάθισε στις φτέρνες του, κοίταξε από κάτω και... μπίνγκο· διέκρινε χέρια να χαϊδεύουν κοσμήματα. Οι ηλικιωμένοι κουμπώθηκαν και βγήκαν έξω· ο Μπαντ χτύπησε κοφτά την πόρτα της τουαλέτας. «Άνοιξε στον Αϊ Βασίλη.»

Η πόρτα άνοιξε απότομα· μια γροθιά τινάχτηκε έξω. Ο Μπαντ την έφαγε στο δόξα πατρί, χτύπησε σ' έναν νιπτήρα και παραπάτησε. Αισθάνθηκε μανικετόκουμπα στο πρόσωπο· ο Κίναρντ το 'βαλε στα πόδια. Ο Μπαντ σηκώθηκε και τον κυνήγησε.

Στην πόρτα τον μπλόκαραν οι πελάτες. Ο Κίναρντ όρμησε σε μια πλαϊνή έξοδο. Ο Μπαντ τον κυνήγησε –κατέβηκε τρέχοντας από την έξοδο κινδύνου. Το πάρκινγκ ήταν άδειο: ούτε αμάξια να σπινάρουν ούτε Ράλφι. Ο Μπαντ έτρεξε στο περιπο-

λικό του και άνοιξε τον ασύρματο. «4A31 προς Κέντρο.» Η φωνή μέσα από τα παράσιτα απάντησε: «Λαμβάνω, 4A31.»

«Θέλω την τελευταία γνωστή διεύθυνση λευκού άντρα, μικρό όνομα Ραλφ, επώνυμο Κίναρντ. Υποθέτω γράφεται “K-I-N-A-P-N-T”. Γρήγορα, εντάξει;»

Η ανδρική φωνή απάντησε καταφατικά. Ο Μπαντ έριξε μερικές κοφτές γροθιές στον αέρα. «4A31» ακούστηκε η φωνή από τον ασύρματο «βρέθηκε».

«4A31 εδώ, λαμβάνω.»

«Κίναρντ, Ραλφ Τόμας, λευκός, άρρην, σεσημασμένος...»

«Μόνο τη γαμημένη διεύθυνση σου είπα...»

Ο διαβιβαστής έκανε έναν ήχο αποδοκιμασίας σαν πορδή. «Για χριστουγεννιάτικο μποναμά, κωλόπαιδο. Η διεύθυνση είναι Έβεργκριν 1486, κι ελπίζω να...»

Ο Μπαντ έκλεισε τον ασύρματο και κατευθύνθηκε ανατολικά προς το Σίτι Τέρες. Με το κοντέρ στα ογδόντα, κορνάροντας συνέχεια, έφτασε στην Έβεργκριν σε πέντε λεπτά. Πέρασε το 1200, μετά το 1300· στο 1400 άρχιζαν οι προκατασκευασμένες κατοικίες για βετεράνους του πολέμου.

Πάρκαρε, κοίταξε τα νούμερα και προχώρησε στο 1486 –ένα σοβαντισμένο κτίριο μ’ ένα έλκηθρο Αϊ Βασίλη από νέον στην οροφή του. Μέσα είχε φως· απ’ έξω, στον ιδιωτικό παράδρομο, ήταν παρκαρισμένη μια προπολεμική Φορντ. Από την τζαμαρία είδε τον Ράλφι Κίναρντ να φοβερίζει μια γυναίκα που φορούσε μπουρνούζι.

Η γυναίκα είχε πρησμένο πρόσωπο και ήταν γύρω στα τριάντα πέντε. Οπισθοχώρησε· το μπουρνούζι της άνοιξε. Τα στήθη της ήταν μελανιασμένα, τα πλευρά της σημαδεμένα.

Ο Μπαντ γύρισε στο αυτοκίνητο για να πάρει τις χειροπέδες του, είδε το φωτάκι του ασυρμάτου να αναβοσβήνει και απάντησε: «4A31, λαμβάνω.»

«4A31, έχουμε επίθεση σε αστυνομικούς. Δύο αστυφύλακες σε περιπολία δέχτηκαν επίθεση έξω από μια ταβέρνα στη Ρί-

βερσαϊντ 1990· οι έξι ύποπτοι παραμένουν ασύλληπτοι. Αναγνωρίστηκαν απ' τις πινακίδες των αυτοκινήτων τους· έχουν ειδοποιηθεί και άλλες μονάδες.»

Ο Μπαντ ανατρίχιασε. «Οι δικοί μας είναι άσχημα;»

«Ναι. Σπεύσε στο Λίνκολν Χάιτς, στο 5314 της Λεωφόρου 53. Να συλλάβεις τον Ντινάρντο, Ν-Τ-Ι-Ν-Α-Ρ-Ν-Τ-Ο, Σαντσές, είκοσι ενός ετών, Μεξικανό.»

«Ελήφθη. Κι εσύ στείλε ένα περιπολικό στην Έβεργκριν 1486. Να προσαχθεί λευκός ύποπτος που τελεί υπό σύλληψη. Δε θα είμαι εκεί, αλλά θα τον δουν. Πες τους ότι θα κάνω εγώ τη γραπτή αναφορά.»

«Να τον κρατήσουν στο Τμήμα του Χόλενμπεκ;»

Ο Μπαντ απάντησε καταφατικά και άρπαξε τις χειροπέδες του. Επέστρεψε στο σπίτι και, φτάνοντας στο κουτί του εξωτερικού ηλεκτρικού κυκλώματος, άρχισε να κατεβάζει ασφάλειες, ώσπου τα φώτα έσβησαν. Το έλκηθρο του Αϊ Βασίλη παρέμεινε φωτισμένο· ο Μπαντ άρπαξε το καλώδιο τροφοδοσίας και το τράβηξε. Η φωτεινή σύνθεση σωριάστηκε στο έδαφος, με τους ταράνδους να εκρήγνυνται.

Ο Κίναρντ βγήκε έξω τρέχοντας κι έπεσε πάνω στον Ρούντολφ². Ο Μπαντ τού πέρασε χειροπέδες και του κοπάνησε τη μούρη στο πεζοδρόμιο. Ο Ράλφι ούρλιαξε και έφαγε χαλίκια. Ο Μπαντ έβγαλε το λογύδριό του για τους άντρες που κακοποιούν τις γυναίκες τους. «Θα βγεις σ' ενάμιση χρόνο· θα μάθω τότε ακριβώς. Θα μάθω ποιος θα είναι ο επιτηρητής σου και θα γίνω κολλητός του· θα σε επισκεφθώ να σου πω ένα γεια. Αν την ξαναγγίξεις, θα το μάθω και θα σε χώσω μέσα για βιασμό ανηλίκου. Ξέρεις τι κάνουν στους βιαστές ανηλίκων στο Κουέντιν, έτσι δεν είναι; Ο πάπας γι' αυτούς εκεί είναι ένας γαμιόλης Ιταλιάνος.»

² Σ.τ.Μ.: Το όνομα ενός από τους ταράνδους του Αϊ Βασίλη.

Τα φώτα άναψαν –η γυναίκα του Κίναρντ πασπάτευε το ασφαλειοκιβώτιο. «Μπορώ να πάω στη μητέρα μου;» είπε.

Ο Μπαντ άδειασε τις τσέπες του Ράλφι –κλειδιά, ένα μασούρι χαρτονομίσματα. «Πάρε τ' αμάξι και φρόντισε τον εαυτό σου.»

Ο Κίναρντ έφτυσε δόντια. Η κυρία Ράλφι άρπαξε τα κλειδιά και τράβηξε ένα δεκαδóλαρο από το μασούρι. Ο Μπαντ είπε: «Καλά Χριστούγεννα, έτσι;»

Η κυρία Ράλφι του 'στειλε ένα φιλάκι κι έβγαλε το αμάξι στον δρόμο με την όπισθεν, περνώντας πάνω από ταράνδους που αναβóσβηναν.

* * *

Λεωφόρος 53 –Κώδικας 2, δίχως σειρήνα. Ένα ασπρόμαυρο περιπολικό τον πρόλαβε' από μέσα βγήκαν δύο με μπλε στολή και ο Ντικ Στένσλαντ, κι άρχισαν να κουβεντιάζουν.

Ο Μπαντ κόρναρε κοφτά' ο Στένσλαντ τον πλησίασε. «Ποιος είναι εκεί μέσα, συνεργάτη;»

Ο Στένσλαντ έδειξε ένα χαμόσπιτο. «Ο τύπος που άκουσες στον αέρα, ίσως κι άλλοι. Τέσσερις Μεξικανοί την έπεσαν σε δικούς μας' τους αποτελείωσαν δύο λευκοί. Οι δικοί μας είναι ο Μπράουνελ και ο Χελενόφσκι. Ο Μπράουνελ ίσως να έχει κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, ο Χελενόφσκι ίσως χάσει το ένα του μάτι.»

«Δηλαδή, μιλάμε για χοντρά ίσως.»

Ο Στενς βρομούσε: λιστερίνη³ και τζιν. «Θες να την κάνεις;»

Ο Μπαντ βγήκε από το αυτοκίνητό του. «Όχι βέβαια. Πόσοι κρατούνται;»

«Κανείς. Εμείς πάμε για την πρώτη σύλληψη.»

³ Σ.τ.Μ.: Αποσμητικό στόματος.

«Τότε πες στα παιδιά με τη στολή να καθίσουν στ' αυγά τους.»

Ο Στενς κούνησε αρνητικά το κεφάλι του. «Είναι φίλοι του Μπράουνελ. Θέλουν κι αυτοί να πάρουν μέρος.»

«Όχι, αυτοί εδώ είναι δικοί μας. Τους μπουζουριάζουμε, γράφουμε την αναφορά μας και κάνουμε πάρτι με την αλλαγή της βάρδιας. Έχω τρεις κασόνες: Τζόνι Γουόκερ Μαύρο, Τζιμ Μπιμ και Κάτι Σαρκ.»

«Ο Έξλι είναι βοηθός αξιωματικού υπηρεσίας. Είναι μπελάς, και βάζω στοίχημα πως δεν το εγκρίνει καθόλου, να τα τσούζεις εν ώρα υπηρεσίας.»

«Ναι, αλλά αξιωματικός υπηρεσίας είναι ο Φρίλινγκ, και τα πίνει όπως κι εσύ. Μην ανησυχείς, λοιπόν, για τον Έξλι. Εξάλλου, πρέπει πρώτα να γράψω μια αναφορά –γι' αυτό πάμε να τελειώνουμε.»

Ο Στενς γέλασε. «Κακοποίηση γυναίκας; Παραβίαση του άρθρου έξι-είκοσι τρία, παράγραφος ένα του Ποινικού Κώδικα της Καλιφόρνιας; Εγώ, λοιπόν, είμαι ένας μεθύστακας κι εσύ πουλάς καλοσύνη.»

«Ναι, και είσαι ανώτερός μου. Λοιπόν, μπουκάρουμε;»

Ο Στενς τού έκλεισε το μάτι. Ο Μπαντ ανέβηκε με καλυμμένα τα νώτα του ως τη βεράντα, με το όπλο στο χέρι. Οι κουρτίνες στο χαμόσπιτο ήταν κλεισμένες· ο Μπαντ άκουσε μια ραδιοφωνική διαφήμιση για τη Σεβρολέ Φίλιξ. Ο Ντικ άνοιξε την πόρτα με μια κλοτσιά.

Ακούστηκαν φωνές, ένας Μεξικανός και μια Μεξικανή άρχισαν να τρέχουν. Ο Στενς σημάδεψε στο ύψος του κούτελου· ο Μπαντ μπλόκαρε τη βολή του. Έτρεχαν σ' έναν διάδρομο, ο Μπαντ ακολουθούσε από κοντά, ο Στενς βαριανάσαινε και σκόνταφτε επάνω σε έπιπλα. Η κουζίνα –οι Μεξικανοί είχαν εγκλωβιστεί και ακινητοποιηθεί πάνω σ' ένα παράθυρο.

Γύρισαν με σηκωμένα χέρια: ένας αλήτης πατσούκο και ένα όμορφο κορίτσι περίπου έξι μηνών έγκυος.

Ο μικρός κόλλησε στον τοίχο με τη μούρη –δεν ήταν η πρώτη φορά που τον μάγκωναν. Ο Μπαντ τον έψαξε: μια ταυτότητα που έγραφε «Ντινάρντο Σαντσές» και κάτι πενταροδεκάρες. Το κορίτσι μυξόκλαιγε· απ’ έξω ακούγονταν σειρήνες. Ο Μπαντ γύρισε τον Σαντσές και τον κλότσησε στα αρχίδια. «Αυτό είναι για τους δικούς μας, Πάντσο. Και λίγο είναι.»

Ο Στενς άρπαξε το κορίτσι. Ο Μπαντ είπε: «Τράβα κάπου, γλύκα. Πριν ο φίλος μου ελέγξει αν έχεις πράσινη κάρτα.»

Η «πράσινη κάρτα» την κατατρόμαξε –*Madre mia! Madre mia!* Ο Στενς την έσπρωξε στην πόρτα· ο Σαντσές βόγκηξε. Ο Μπαντ είδε ένστολους αστυνομικούς να ορμούν στον παράδρομο του σπιτιού. «Θα τους αφήσουμε να μπαγλαρώσουν αυτού τον Πάντσο.»

Ο Στενς πήρε βαθιές ανάσες. «Θα τον πασάρουμε στους φίλους του Μπράουνελ.»

Μπήκαν μέσα δύο αστυφύλακες που φαίνονταν νέοι στην Υπηρεσία –ο Μπαντ άρπαξε την ευκαιρία. «Βάλτε του χειροπέδες και συλλάβετέ τον. Επίθεση κατά αστυνομικού και αντίσταση.»

Οι αστυφύλακες έσυραν έξω τον Σαντσές. Ο Στενς είπε: «Αμάν πια εσύ και οι γυναίκες! Να δω με τι θα συνεχίσεις. Με παιδιά και σκυλιά;»

Η κυρία Ράλφι –γεμάτη μελανιές χριστουγεννιάτικα. «Μα να σου πω, το σκέφτομαι. Άντε, πάμε να μεταφέρουμε τα ποτά. Αν είσαι καλός μαζί μου, θα κρατήσω μια ολόκληρη μπουκάλα για την πάρτη σου.»

«Το καλύτερο βιβλίο του Ελρόι.
Εκπληκτική ιστορία, απaráμιλλο στυλ γραφής.»
—*Times Literary Supplement*

Λος Άντζελες, δεκαετία του '50: από τις λαμπερές επαύλεις μέχρι τα «καυτά» νάιτ κλαμπ, ένα βασίλειο της διαφθοράς όπου κυριαρχούν τα επικίνδυνα πάθη. Αυτό το άγριο τοπίο έρχεται να το στοιχειώσει μια φρικιαστική μαζική δολοφονία. Στον εφιάλτη εγκλωβίζονται τρεις αστυνομικοί που τους συνδέουν οι αμαρτίες του παρελθόντος και το αίμα, αλλά τους χωρίζει κάτι πολύ σημαντικό –η διαφορετική αντίληψη που έχουν για την απονομή της δικαιοσύνης.

Ο φιλόδοξος Εντ Έξλι ανταγωνίζεται την επιτυχημένη αστυνομική καριέρα του πατέρα του. Ο εκρηκτικός Μπαντ Γουάιτ, που υπήρξε μάρτυρας της δολοφονίας της ίδιας του της μητέρας, είναι μια κινούμενη ωρολογιακή βόμβα στα σπλάχνα της Αστυνομίας. Ο διεφθαρμένος Τζακ Βινσένς στριμώνχει αστέρες του Χόλιγουντ και πουλάει τις ιστορίες τους σε σκανδαλοθηρικές φυλλάδες.

Σ' αυτό το τρίτο μέρος της αριστουργηματικής Τετραλογίας του Λος Άντζελες, ο Τζέιμς Ελρόι εξερευνά τη σκοτεινή πλευρά του Νόμου και του απατηλά λαμπερού Χόλιγουντ της δεκαετίας του 1950. Ένα επικό νουάρ που έγινε μια αξέχαστη ταινία.

εκδόσεις
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Διοικητικό 4, Σταθμός Λαρίσης, 10440 ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210-5237635
info@klidarithmos.gr www.klidarithmos.gr
www.facebook.com/klidarithmos.gr

ISBN 978-960-461-744-9

